

ЙОХАН ВОЛФГАНГ ГЬОТЕ ИЗ „РИМСКИ ЕЛЕГИИ“

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

Камъни, о, говорете! Мълвете ми, горди палати!
 Улици, дума кажете! Жив ли си, дух на града?
 Да, всичко има дихание между стените свещени.
 О, вечен Рим! Само за мене все още мълчиш.
 Ще ми пошепне ли някой на кой прозорец ще зърна
 Нежния поглед, който с жарта си ще ме
 съживи?
 Може би още не зная пътя, по който при нея
 Често ще ходя и своето време ще ѝ даря?
 Още разглеждам църкви, палати, руини, колони —
 Тъй разумният странник прилично използва
 деня.
 Скоро обаче ще свърши това! Тогавя единствен
 Храмът на бога Амур посветения ще приюти.
 Цял един свят си ти, о, Рим! Но любов ако няма,
 Няма светът да е свят, няма и Рим да е Рим.

Есенно пламъкът свети от ведрото селско огнище,
 Пука и блясва, как бързо от съчките лумва
 възбог!
 Но тази вечер ме радва премного; защото преди да
 Стане на възлени снопът и пепел да скрие
 жарта,
 Моето нежно момиче ще дойде. Главните ще
 пламнат.
 Сгряната бляскава ноц ще е сладостен празник
 за нас.
 Утре, забързана, тя ще остави любовното ложе,
 От пепелта ще разбуди наново пламтящи
 главни.
 Че преди всичко Амур е предал на Лъстивката дарба

Радост да буди, която не чезне сред пепел и прах.

1788–1790

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.